

ת"פ 8887/11/14 - מדינת ישראל נגד חמזה מרקה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 8887-11-14 מדינת ישראל נ' מרקה

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חמזה מרקה

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של הלנת תושב זר בכך שביום 23/6/14 ומספר ימים קודם לכן הלן במחסן של חנותו שני שוהים לא חוקיים.

טיעוני הצדדים לעונש

בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירה מציינת התביעה כי העבירה נעברה בתקופה בה נחטפו ונרצחו 3 הנערים (גיל-עד שער, נפתלי פרנקל ואייל יפרח ז"ל) והמצב הביטחוני בארץ היה מתוח ורגיש, דבר הממקם את הנאשם ברף הגבוה של מתחם הענישה, הנע בין 3 ל-6 חודשי מאסר.

בנסיבות הענין, ובהתחשב בכך שהנאשם יליד 1993 ונעדר עבר פלילי, עותרת התביעה להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מנגד, טוען הסנגור למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למאסר קצר, שאפשר שירוצה בעבודות שירות.

בשל היותו הנאשם מתחת לגיל 21 שנים בעת שיצוע העבירה, נעדר עבר פלילי והרקע לביצוע העבירה שלא היה בצע כסף אלא, על פי הטענה, חמלה שחש הנאשם כלפי אותם שוהים בלתי חוקיים שבשל המצב בארץ נמנע מהם לצאת מגבולותיה, נעתר הנאשם לבקשתם והלינם ללילה אחד.

לטעמו של הסנגור, נסיבות אלו מעמידות את הנאשם בגבול התחתון של המתחם והינו עותר להשתת עונש מאסר מותנה בצירוף קנס.

בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו.

דין וגזירת דין

מתחם העונש ההולם

הנאשם עבר עבירה של הלנת תושב זר.

יש לבחון מהו העונש הראוי להטיל על הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמו של הנאשם וסוג העונש שיוטל עליו.

במכלול השיקולים שעל בית המשפט, יש לבחון את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, את נסיבות ביצוע העבירה וכן את מדיניות הענישה המקובלת לגבי ענישה במקרים אלה.

הערך החברתי הנפגע בעבירה של **הלנת שוהה בלתי חוקי** הינו זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ובכלל זאת בטחונה ובטחון תושביה. הלנת שוהים בלתי חוקיים יכולה להיות הרת אסון, ככל שמדובר במפגעים, ולכן יש לראות במעשים אלו כפגיעה חמורה בביטחון המדינה ובתושביה ובריבונותה של המדינה.

במקרה שבפני, בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה שאינה גבוהה מאוד משאין מדובר בהלנה לצרכי בצע כסף או לצורך פיגוע בטחוני, (למרות שאין המלין כול לדעת תמיד את כוונת המולנים).

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, נפסק, כי העונש הראוי וההולם בגין עבירות הלנת תושב זר ללא היתר, הנו, ככלל, מאסר בפועל, בין לריצוי של ממש ובין בדרך של עבודות שירות, אם כי יתכנו נסיבות חריגות העשויות לשלול את הטלתו, ואלו תיבחנה על-פי עקרון הענישה האינדיבידואלית.

במסגרת החלטת עקרון הענישה האינדיבידואלית, הסתפק בית המשפט העליון, בחלק מן המקרים שנדונו בהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובמקצת מן המקרים בהשתתף מאסר מותנה וקנס בלבד, זאת בנסיבות חריגות שהצדיקו סטייה מן הכלל האמור.

ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.2.2006) נפסק כי אין לקבוע מסמרות לעניין עונש המאסר המגיע לעובר על חוק הכניסה לישראל, ויש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו הספציפיות:

"יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי ועוד כיוצא-באלו נסיבות שלעניין. נסיבות אלו - ונסיבות דומות להן -אף שאין בהן, כשלעצמן, כדי לשלול הטלתו של מאסר בפועל, אפשר יביאו להקלה במשך תקופת המאסר, ובמקרים המתאימים יחייבו הטלתו של עונש קל יותר. מישקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משיטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עימו מיטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה

ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה."

בפסק הדין בענין אבו סאלם נדון מקרה דומה למקרה שבפני. המערער, מוחמד אבו סאלם הורשע בבית משפט השלום על יסוד הודאתו בעבירה של הלנה שלא כדין בכך שהלין בביתו (לילה אחד) שני שוהים בלתי חוקיים, והושתו עליו 3 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך ₪1,000.

ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

בערעור שהוגש לבית המשפט העליון ובהסכמת התביעה, הומר עונשו של הנאשם ממאסר בפועל ל-3 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך תקופה של שנתיים, לנוכח גילו של הנאשם (בן 80 שנים), מצב בריאותו, והעובדה לפיה מדובר היה באירוע חד פעמי.

בחינת פסיקת בתי-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הלנה שלא כדין בנסיבות שאינן מחמירות, וכשאין מאחוריה מניע לפגיעה ביטחונית, בתי המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים בין מאסר מותנה לצד עונשים נילווים.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה כי הנאשם הלין שני תושבים זרים, בתקופת בה שררה מתיחות ביטחונית. לא עלתה טענה לפיה בוצע המעשה לצורך בצע כסף או לשם פגיעה ביטחונית.

בנסיבות המקרה שבפני, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם יליד 1993 והינו נעדר עבר פלילי.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה על מעשיו.

לדברי הנאשם, הכיר את אותם אנשים שהלין בביתו, ריחם עליהם ואפשר להם ללון אצלו ולא מתוך כוונת רווח.

נתתי דעתי לכך שבעת ביצוע העבירה היה הנאשם מתחת לגיל 21 שנים ולפיכך הינו משתייך לקבוצת הבגירים הצעירים, על כל המשתמע.

בנסיבות העניין, ראיתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

2. קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים בני 300 ₪ כל אחד, שהראשון בהם ליום 1/6/15.

ניתן היום, 29/4/15 בנכחות הצדדים.